

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 195

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 21 martie 2011

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 51 din 20 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente.....	2-3		
Decizia nr. 62 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (2) lit. j) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007	4-5		
Decizia nr. 77 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale.....	5-7		
Decizia nr. 80 din 27 ianuarie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—15 din			
		Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale	7-9
		ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
	26.	— Ordonanță de urgență privind stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul aparatului de lucru al Guvernului și al unor ministere, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiar-bugetare	10-11
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1.765. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale	12-14
		2.132. — Ordin al ministrului culturii și patrimoniului național pentru aprobarea Criteriilor privind aplicarea prevederilor cap. VI lit. B din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice	15-16
		★	
		Rectificări	16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 51**

din 20 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 13 septembrie 2010, pronunțate în dosarele nr. 5.624/62/2010, nr. 5.656/62/2010, nr. 5.659/62/2010, nr. 5.661/62/2010, nr. 5.662/62/2010, nr. 3.648/62/2010, nr. 3.649/62/2010 și nr. 2.400/62/2010, **Tribunalul Brașov — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente**, excepție ridicată din oficiu de instanța de judecată, în cauze având ca obiect despăgubiri solicitate în baza Legii nr. 221/2009.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate încalcă art. 15 alin. (2) din Constituție, în sensul că se aplică inclusiv situațiilor în care există o hotărâre judecătorească pronunțată în primă instanță, care, deși nedefinitivă, poate fi, prin ipoteză, legală și temeinică raportată la legislația aflată în vigoare la data pronunțării acesteia.

Principiul egalității în drepturi a cetățenilor este încălcat prin faptul că există persoane care au obținut deja hotărâri judecătorești definitive sau irevocabile, în temeiul Legii nr. 221/2009, nemodificată, prin care statul român a fost obligat la plata unor sume de bani mai mari decât suma de 10.000 euro (cuantumul actual plafonat al despăgubirilor), iar persoanele care au obținut în primă instanță despăgubiri sau vor introduce în viitor acțiuni similare vor obține despăgubiri derizorii în raport cu cele deja acordate, prin hotărâri definitive, până la momentul intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 62/2010, astfel încât persoane aflate în situații similare vor avea parte de tratament juridic diferit. De asemenea, acest principiu este încălcat și „prin raportare la ipoteza persoanelor private de libertate ca urmare a săvârșirii unor erori judiciare, care au posibilitatea de a obține despăgubiri neplafonate, pe calea prevăzută de art. 504 din Codul de procedură penală, fiind contrar Legii fundamentale ca fostul deținut politic să nu poată obține reparația nedreptății la care a fost supus în aceleași condiții ca deținutul de drept comun, în prezent”.

Se apreciază că dispozițiile legale criticate încalcă și dreptul la un proces echitabil, deoarece, prin „introducerea unor plafoane derizorii care se aplică inclusiv procedurilor judiciare în curs, justițiabilul beneficiar al Legii nr. 221/2009 fiind privat de speranța legitimă, născută odată cu intrarea în vigoare a acestui act normativ (privită ca un bun, în înțelesul Convenției Europene a Drepturilor Omului), la obținerea unor despăgubiri echitabile”.

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Brașov — Secția civilă în Dosarul nr. 5.624/62/2010 și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.839D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 3.840D/2010—3.846D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Brașov — Secția civilă în dosarele nr. 5.656/62/2010, nr. 5.659/62/2010, nr. 5.661/62/2010, nr. 5.662/62/2010, nr. 3.648/62/2010, nr. 3.649/62/2010 și nr. 2.400/62/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție problema conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 3.840D/2010—3.846D/2010 la Dosarul nr. 3.839D/2010, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

De asemenea, corelativ cu cele expuse mai sus, se apreciază că dispozițiile menționate încalcă principiul separației puterilor în stat, prin intervenția puterii executive în atribuțiile ce aparțin exclusiv puterii judecătorești, respectiv aceea referitoare la aprecierea temeiniciei pretențiilor beneficiarilor actului de justiție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum rezultă din încheierile de sesizare, îl constituie dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 446 din 1 iulie 2010, care la data sesizării aveau următorul conținut:

— Art. I pct. 1: „**Art. I.** — *Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 396 din 11 iunie 2009, se modifică și se completează după cum urmează:*

1. La articolul 5 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) acordarea unor despăgubiri pentru prejudiciul moral suferit prin condamnare în cuantum de până la:

1. 10.000 de euro pentru persoana care a suferit condamnarea cu caracter politic în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989 sau care a făcut obiectul unor măsuri administrative cu caracter politic;

2. 5.000 de euro pentru soțul/soția și descendenții de gradul I;

3. 2.500 de euro pentru descendenții de gradul al II-lea;».”;

— Art. II: „**Art. II.** — *Dispozițiile Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, astfel cum au fost modificate și completate prin prezenta ordonanță de urgență, se aplică proceselor și cererilor pentru a căror soluționare nu a fost pronunțată o hotărâre judecătorească definitivă până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.*”

Se consideră că prevederile ce fac obiectul excepției de neconstituționalitate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor în stat, art. 15 alin. (2) referitoare la neretroactivitatea legii, art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 1.354 din 20 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 761 din 15 noiembrie 2010, a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente sunt neconstituționale.

În aceste condiții, Curtea observă că în prezenta cauză sunt aplicabile dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, care prevăd că „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

Prin urmare, reținând că acest caz de inadmisibilitate a excepției de neconstituționalitate a intervenit după sesizarea Curții, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. I pct. 1 și art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, și pentru suspendarea aplicării unor dispoziții din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată din oficiu de Tribunalul Brașov — Secția civilă în dosarele nr. 5.624/62/2010, nr. 5.656/62/2010, nr. 5.659/62/2010, nr. 5.661/62/2010, nr. 5.662/62/2010, nr. 3.648/62/2010, nr. 3.649/62/2010 și nr. 2.400/62/2010.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 ianuarie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ionița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 62

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (2) lit. j) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (2) lit. j) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, excepție ridicată de Consiliul Național al Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii din România în Dosarul nr. 42.519/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

La apelul nominal se prezintă autorul excepției, prin directorul Departamentului juridic, dna Ana Bontea, și Camera de Comerț și Industrie a României, prin consilierul juridic dna Lavinia Ambrus, lipsind Oficiul de Stat pentru Invenții și Mărci, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza este în stare de judecată.

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 9 referitor la sindicate, patronate și asociații profesionale, întrucât acordă exclusivitate Camerei de Comerț și Industrie a României de a organiza „Topul național al firmelor din România”, iar această atribuție trebuia stabilită prin statutul asociației, și nu prin lege. Pe de altă parte, autorul excepției consideră că dispozițiile legale criticate aduc atingere dreptului de asociere liberă în patronate și dreptului membrilor patronatelor de a stabili în mod liber activitățile organizației.

Reprezentantul Camerei de Comerț și Industrie a României apreciază că stabilirea în exclusivitate a atribuției acestei instituții cu privire la organizarea topului național al firmelor respectă prevederile art. 53 din Constituție, referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că autorul, prin critica sa, vizează modificarea textului de lege, respectiv extinderea sferei subiectelor care pot organiza topuri naționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 13 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 42.519/3/2008, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (2) lit. j) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007**, excepție ridicată de Consiliul Național al Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii din România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 9 referitor la sindicate, patronate și asociații profesionale, art. 11 alin. (1) și (2) privind dreptul

internațional și dreptul intern, art. 40 alin. (1) referitor la dreptul de asociere, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și în art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la principiile de funcționare a economiei naționale, întrucât acordă exclusivitate Camerei de Comerț și Industrie a României de a organiza „Topul național al firmelor din România”, iar această atribuție trebuia stabilită prin statutul instituției, și nu prin lege. Pe de altă parte, autorul excepției consideră cu dispozițiile legale criticate aduc atingere dreptului de asociere liberă în patronate și dreptului membrilor patronatelor de a stabili în mod liber activitățile organizației, restrângerea acestui drept neîncadrându-se în prevederile art. 53 din Constituție.

Curtea de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât existența unei exclusivități legale a Camerei de Comerț și Industrie a României de a organiza un top al firmelor nu contravine dreptului acesteia de a decide asupra activității proprii și nici libertății comerțului, concurenței loiale, dreptului la liberă asociere sau tratatelor internaționale la care România este parte.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. (2) lit. j) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 836 din 6 decembrie 2007, care au următorul conținut: „*Camera Națională îndeplinește următoarele atribuții principale: [...]*”

j) organizează «Topul național al firmelor din România» și alte topuri de anvergură națională și internațională;”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale cuprinse în art. 9 referitor la sindicate, patronate și asociații profesionale, art. 11 privind dreptul internațional și dreptul intern, art. 40 alin. (1) referitor la dreptul de asociere, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și în art. 135 alin. (2) lit. a) referitor la principiile de funcționare a economiei naționale.

Analizând critica autorului excepției, Curtea observă că aceasta vizează interpretarea și aplicarea textului de lege criticat în sensul ca organizarea „Topului național al firmelor din România” și a altor topuri de anvergură națională și internațională să nu aparțină în exclusivitate Camerei de Comerț și Industrie a României. Or, în ceea ce privește sesizările ce au ca obiect constatarea neconstituționalității unei anumite interpretări date de instanțele judecătorești prevederilor legale, Curtea a constatată că, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, aceasta asigură controlul de

constituționalitate a legilor, a ordonanțelor Guvernului, a tratatelor internaționale și a regulamentelor Parlamentului, prin raportare la dispozițiile și principiile Constituției. Așadar, nu intră sub incidența controlului de constituționalitate exercitat de Curte aplicarea și interpretarea legii, acestea fiind de resortul exclusiv al instanței de judecată care judecă fondul cauzei, precum și, eventual, al instanțelor de control judiciar, astfel cum rezultă din prevederile coroborate ale art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție. Astfel fiind, excepția de neconstituționalitate apare ca inadmisibilă și urmează să fie respinsă ca atare.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. (2) lit. j) din Legea camerelor de comerț din România nr. 335/2007, excepție ridicată de Consiliul Național al Întreprinderilor Private Mici și Mijlocii din România în Dosarul nr. 42.519/3/2008 al Curții de Apel București — Secția a IX-a civilă și pentru cauze privind proprietatea intelectuală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 77

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a art. 1, 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții de căi ferate și alte căi de comunicații” — S.A. din Sinaia în Dosarul nr. 1.104/310/2009 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II și de Societatea Comercială „Suintest” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 5.205/63/2009 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.820D/2010 și

nr. 1.903D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.903D/2010 la Dosarul nr. 1.820D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 1.104/310/2009, **Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1, 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții de căi ferate și alte căi de comunicații” — S.A. din Sinaia.

Prin Încheierea din 22 aprilie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 5.205/63/2009, **Tribunalul Dolj — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 7 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Suintest” — S.R.L. din Galați.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile criticate permit instanței de judecată să soluționeze cauza fără a-și exercita obligația de aflare a adevărului, doar pe baza susținerilor subiective ale creditorului. De asemenea, arată că textele criticate nu oferă debitorului posibilitatea de a se folosi de toate mijloacele legale pentru a-și apăra interesele, încălcându-se astfel prevederile constituționale ale art. 20, 21, 24 și art. 124 alin. (2), precum și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Apreciază, de asemenea, că apărarea exercitată pe calea cererii în anulare nu poate fi la fel de eficientă ca aceea de care ar beneficia într-o cale de atac prevăzută de dreptul comun.

Tribunalul Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Dolj — Secția comercială arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1, 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007. Art. 1 pct. 2 s-a modificat prin articolul unic pct. 1 din Legea nr. 118/2008 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008.

Textele de lege criticate au următorul conținut:

— Art. 1: „În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

1. contract comercial reprezintă contractul încheiat între comercianți ori între aceștia și o autoritate contractantă, având ca obiect furnizarea unor bunuri sau prestarea de servicii contra unui preț constând într-o sumă de bani;

2. autoritate contractantă reprezintă:

a) oricare organism al statului — autoritate publică sau instituție publică — care acționează la nivel central ori la nivel regional sau local;

b) oricare organism de drept public, altul decât unul dintre cele prevăzute la lit. a), cu personalitate juridică care a fost înființat pentru a satisface nevoi de interes general, fără caracter

comercial sau industrial, și care se află în cel puțin una dintre următoarele situații:

— este finanțat, în majoritate, de către o autoritate contractantă, astfel cum este definită la lit. a), sau de către un alt organism de drept public;

— se află în subordinea sau este supus controlului unei autorități contractante, astfel cum este definită la lit. a), sau unui alt organism de drept public;

— în componența consiliului de administrație/organului de conducere sau de supervizare mai mult de jumătate din numărul membrilor acestuia sunt numiți de către o autoritate contractantă, astfel cum este definită la lit. a), sau de către un alt organism de drept public;

c) orice asocierie formată de una sau mai multe autorități contractante dintre cele prevăzute la lit. a) sau b);

d) oricare întreprindere publică ce desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la cap. VIII secțiunea 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, atunci când aceasta atribuie contracte de achiziție publică sau încheie acorduri-cadru destinate efectuării respectivelor activități;

e) oricare subiect de drept, altul decât cele prevăzute la lit. a)—d), care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile prevăzute la cap. VIII secțiunea 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu modificările și completările ulterioare, în baza unui drept special sau exclusiv, astfel cum este acesta definit la art. 3 lit. k) din ordonanța menționată, acordat de o autoritate competentă, atunci când acesta atribuie contracte de achiziție publică sau încheie acorduri-cadru destinate efectuării respectivelor activități;

3. întârzierea plății reprezintă depășirea termenului contractual sau legal stabilit pentru executarea obligației de plată a prețului;

4. titlu executoriu reprezintă hotărârea pronunțată de o instanță judecătorească sau decizia de plată emisă de altă autoritate competentă, prin care s-a dispus fie plata imediată, fie plata în rate, care permite creditorului să recupereze creanțele de la debitor prin mijloace de executare silită.”;

— Art. 2: „(1) Prezenta ordonanță de urgență se aplică creanțelor certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale.

(2) Nu sunt incluse în sfera de aplicare a prezentei ordonanțe de urgență:

a) creanțele înscrise la masa credală în cadrul unei proceduri de insolvență;

b) contractele încheiate între comercianți și consumatori.”;

— Art. 7: „(1) Pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată. Citația va fi înmănată părții cu 3 zile înaintea termenului de judecată.

(2) Când creditorul învederează că, deși a făcut tot ce i-a stat în putință, nu a izbutit să afle domiciliul sau sediul părâtului, președintele instanței va dispune citarea acestuia prin publicitate. Afișarea, precum și publicarea citației în Monitorul Oficial al României, Partea I, sau într-un ziar de largă circulație se fac cu 5 zile înainte de data fixată pentru judecată.

(3) La citația pentru debitor se vor anexa, în copie, cererea creditorului și actele depuse de acesta în dovedirea pretențiilor.

(4) În citație se va preciza că până cel mai târziu în ziua fixată pentru înfățișare, debitorul este obligat să depună întâmpinare, sub sancțiunea decăderii din dreptul de a mai propune probe și de a invoca excepții, în afara celor de ordine publică. În cazul

nedeunerii întâmpinării, instanța poate considera aceasta ca o recunoaștere a pretențiilor creditorului.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 alin. (1) referitoare la garantarea dreptului la apărare și art. 124 alin. (2) referitoare la înfăptuirea justiției. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 s-a pronunțat în repetate rânduri, prin Decizia nr. 1.129 din 10 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 23 octombrie 2009, Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008. Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații.

Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a art. 1, 2 și 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Construcții de căi ferate și alte căi de comunicații” — S.A. din Sinaia în nr. 1.104/310/2009 al Tribunalului Prahova — Secția comercială și de contencios administrativ II și de Societatea Comercială „Suintest” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 5.205/63/2009 al Tribunalului Dolj — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 80

din 27 ianuarie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale

Ion Predescu	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte

comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Final Construct” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 12.611/302/2009 al Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și de Societatea Comercială „Ikonos” — S.R.L. din Bujoreni în Dosarul nr. 3.491/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 1.887D/2010 și nr. 1.908D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 1.908D/2010 la Dosarul nr. 1.887D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența în materie a Curții, concretizată în Decizia nr. 210 din 4 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 10 mai 2010.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 12.611/302/2009, **Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—15, din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Final Construct” — S.R.L. din București.

Prin Încheierea din 31 martie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.491/90/2009, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (2), art. 7 și art. 13 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Ikonos” — S.R.L. din Bujoreni.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că prin procedura reglementată de actul normativ criticat se creează un dezavantaj debitorului, care nu se poate apăra în mod adecvat, nu poate formula apărări de fond și nici nu poate administra probe. În măsura în care unul dintre participanții la proces, în speță creditorul, este favorizat prin dispozițiile textului de lege criticat, se creează o inegalitate ce poate duce la abuzuri din partea acestuia. De asemenea, posibilitatea oferită creditorului de a înainta cererea de chemare în judecată fără a parcurge procedura impusă de dispozițiile art. 720¹ din Codul de procedură civilă contravine prevederilor art. 21 din Constituție.

Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă consideră că excepția de neconstituționalitate este

neîntemeiată, arătând că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 instituie o procedură de judecată specială menită să asigure realizarea cu celeritate a creanțelor certe, lichide și exigibile izvorâte din contracte comerciale, fără a încălca prevederile din Legea fundamentală invocate de autoarea excepției.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială și de contencios administrativ fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5—15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 738 din 31 octombrie 2007, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 118/2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 2 iunie 2008.

Textele criticate fac parte din cap. IV al ordonanței de urgență, intitulat „*Dispoziții procedurale*”.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție, art. 24 referitoare la dreptul la apărare, art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției și art. 129 referitoare la folosirea căilor de atac. De asemenea, se invocă și încălcarea prevederilor art. 6 paragraful 1 și ale art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că asupra constituționalității dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 119/2007 s-a pronunțat în repetate rânduri, exemplu fiind Decizia nr. 1.129 din 10 septembrie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 716 din 23 octombrie 2009, Decizia nr. 1.001 din 7 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 774 din 18 noiembrie 2008, sau Decizia nr. 1.116 din 16 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 776 din 19 noiembrie 2008.

Cu acele prilejuri, Curtea a constatat că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 a fost adoptată pentru a stabili măsuri pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată asumate prin contracte comerciale și pentru stabilirea

unei proceduri simplificate de soluționare a acțiunilor în justiție având ca obiect asemenea obligații. Prevederile de lege criticate sunt în sensul aplicării principiului rolului activ al judecătorului, care, la soluționarea pricinilor în primă instanță, are obligația de a încerca împăcarea părților. Împrejurarea că, potrivit art. 7 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007, judecătorul citează părțile pentru explicații și lămuriri și stăruie în efectuarea plății sumei datorate înseamnă că hotărârea se va pronunța numai după ce judecătorul va analiza toate probele aflate la dosar, inclusiv pe cele propuse de debitor. Mai mult, art. 2 din ordonanța de urgență prevede că procedura reglementată de acest act normativ vizează exclusiv creanțele certe, lichide și exigibile ce reprezintă obligații de plată a unor sume de bani care rezultă din contracte comerciale, iar art. 10 dispune că ordonanța de plată se va emite numai în urma verificării cererii pe baza înscrisurilor depuse potrivit art. 6 alin. (2), a declarațiilor părților, precum și a celorlalte probe administrate, instanța constatând că cererea este întemeiată.

În ceea ce privește critica potrivit căreia procedura reglementată de ordonanța de urgență oferă creditorului posibilitatea obținerii unei hotărâri judecătorești fără ca debitorul să fie citat și fără a se oferi celor două părți posibilitatea rezolvării litigiului pe cale amiabilă, Curtea a constatat că autorul excepției nu ține cont de dispozițiile art. 7 alin. (1), care prevăd expres că „*pentru soluționarea cererii, judecătorul dispune citarea părților, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă referitoare la pricinile urgente, pentru explicații și lămuriri, precum și pentru a stăruie în efectuarea plății sumei datorate de debitor ori pentru a se ajunge la o înțelegere a părților asupra modalităților de plată*”.

Referitor la critica ce vizează dispozițiile art. 13 din ordonanța de urgență, Curtea constată că prin Decizia nr. 582 din 14 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 426 din 23 iunie 2009, a statuat că specificul domeniului supus

reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun, una dintre acestea constituind-o consacrarea cererii în anulare, care reprezintă, evident, o cale de atac împotriva ordonanței. Împrejurarea că legiuitorul a instituit o cale de atac cu o fizionomie juridică diferită de aceea a căilor de atac de drept comun nu relevă niciun aspect de neconstituționalitate, fiind în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, întrucât textul constituțional de referință folosește termenul generic de «căi de atac», fără a le identifica și a le caracteriza, respectiv fără a se referi *in terminis* la apel și recurs, ipoteză în care respectarea acestor date de identificare ar fi fost convertită într-un criteriu de constituționalitate. Pe de altă parte, legiuitorul ordinar este deplin îndreptățit ca în considerarea anumitor particularități să opteze pentru o cale de atac cu o identitate proprie, alta decât a celei de drept comun.

O asemenea concluzie rezultă, de altfel, din chiar formula redacțională adoptată de legiuitorul constituțional, potrivit căreia stabilirea regimului juridic al căilor de atac este de competența exclusivă a legiuitorului ordinar, care, potrivit atribuțiilor prevăzute de art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește competența și procedura de judecată, evident cu condiția ca nicio normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi, care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5—15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 119/2007 privind măsurile pentru combaterea întârzierii executării obligațiilor de plată rezultate din contracte comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Final Construct” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 12.611/302/2009 al Judecătoriei Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă și de Societatea Comercială „Ikonos” — S.R.L. din Bujoreni în Dosarul nr. 3.491/90/2009 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială și contencios administrativ fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 27 ianuarie 2011.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

ORDONANȚE ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

privind stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul aparatului de lucru al Guvernului și al unor ministere, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiar-bugetare

Reținându-se că fondurile structurale și de coeziune reprezintă una dintre principalele surse de investiții în infrastructura României și de susținere a eforturilor la nivel național pentru ieșirea din recesiunea economică, luându-se în considerare faptul că gradul redus de absorbție al fondurilor structurale și de coeziune impune cu necesitate coordonarea acestui proces la nivelul conducerii Guvernului, în scopul accelerării susținute a acestui proces și al înlăturării oricăror disfuncționalități,

având în vedere că absorbția accelerată a fondurilor structurale și de coeziune reprezintă unul dintre obiectivele viitorului acord stand-by cu Fondul Monetar Internațional, precum și faptul că derularea acordurilor anterioare cu organismele financiare internaționale a avut un rol determinant în stabilizarea și în ieșirea din zona de risc a economiei României,

constatându-se că neaplicarea măsurilor cuprinse în prezenta ordonanță de urgență ar avea consecințe grave asupra realizării procesului de absorbție a fondurilor structurale și de coeziune, precum și asupra proiectelor naționale de dezvoltare a infrastructurii, ceea ce ar întârzia revenirea pe creștere a economiei naționale,

având în vedere necesitatea stabilirii unor măsuri organizatorice la nivelul conducerii Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, în vederea asigurării aplicării Legii educației naționale nr. 1/2011,

ținând cont de blocajul financiar cu care se confruntă operatorii economici, datorat neachitării obligațiilor de plată de către instituțiile publice beneficiare ale unor servicii sau lucrări, în vederea relansării economice a acestora și a eliminării arieratelor unităților administrativ-teritoriale,

în considerarea faptului că elementele menționate vizează interesul public și constituie o situație extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. 1. — (1) La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Autoritatea pentru Coordonarea Instrumentelor Structurale, direcție generală în structura Ministerului Finanțelor Publice, denumită în continuare *ACIS*, se organizează ca departament fără personalitate juridică în cadrul aparatului de lucru al Guvernului și în subordinea primului-ministru, finanțată de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) *ACIS* este condusă de un șef de departament, cu rang de secretar de stat, numit și eliberat din funcție prin decizie a primului-ministru.

Art. 2. — (1) *ACIS* exercită următoarele funcții:

a) de autoritate pentru coordonarea instrumentelor structurale, în sensul prevăzut la art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 457/2008 privind cadrul instituțional de coordonare și de gestionare a instrumentelor structurale;

b) de reglementare privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare și privind structurile din cadrul ministerelor și instituțiilor care au ca obiect de activitate gestionarea asistenței financiare acordate României prin instrumentul de preaderare PHARE, instrumentul financiar provizoriu Facilitatea de tranziție, fondurile structurale și de coeziune și mecanismul financiar al Spațiului Economic European 2004—2009, numărul și structura posturilor, criteriile de încadrare a personalului pe funcții specifice și procentul ce urmează a fi acordat personalului potrivit art. 1 și 2 din Legea

nr. 490/2004 privind stimularea financiară a personalului care gestionează fonduri comunitare, cu modificările și completările ulterioare, prin intermediul Secretariatului General al Guvernului;

c) de autoritate de management pentru Programul operațional Asistență tehnică, în sensul prevăzut la art. 17 din Hotărârea Guvernului nr. 457/2008;

d) de coordonator național al asistenței în raport cu Uniunea Europeană, conform prevederilor memorandumurilor de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană;

e) de punct național de contact pentru programele de înfrățire instituțională cu statele care beneficiază de finanțări nerambursabile din partea Uniunii Europene;

f) de punct național de contact pentru mecanismul financiar al Spațiului Economic European 2004—2009;

g) de punct național de contact pentru Programul de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă 2004—2009.

(2) În îndeplinirea funcțiilor prevăzute la alin. (1), *ACIS* are în principal următoarele atribuții:

a) prevăzute la art. 8 și 17 din Hotărârea Guvernului nr. 457/2008;

b) aferente coordonatorului național al asistenței, prevăzute în memorandumurile de înțelegere dintre Guvernul României și Comisia Europeană privind Programul PHARE și Facilitatea de tranziție;

c) aferente coordonării participării României la proiectele de twinning în calitate de punct național de contact;

d) aferente punctului național de contact pentru mecanismul financiar al Spațiului Economic European 2004—2009, conform anexei A, secțiunea 2.1 „Administrarea — Selecția proiectelor — Monitorizarea” din Memorandumul de înțelegere pentru implementarea mecanismului financiar SEE 2004—2009 dintre guvernele Islandei, Principatului Liechtenstein, Guvernul Norvegiei și Guvernul României, publicat în temeiul Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.363/2007 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 44 din 18 ianuarie 2008;

e) aferente punctului național de contact pentru Programul de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă 2004—2009, conform Memorandumului de înțelegere dintre Guvernul Norvegiei și Guvernul României pentru Programul de cooperare norvegian pentru creștere economică și dezvoltare durabilă, publicat în temeiul Ordinului ministrului economiei și finanțelor nr. 2.165/2007 în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 6 din 4 ianuarie 2008;

f) aferente participării la coordonarea politicii în domeniul polilor de creștere.

Art. 3. — (1) În tot cuprinsul actelor normative, în cazul prevederilor care reglementează funcțiile și atribuțiile principale ale ACIS, potrivit prevederilor art. 2, sintagma „Ministerul Finanțelor Publice” se înlocuiește cu sintagma „Autoritatea pentru Coordonarea Instrumentelor Structurale”.

(2) În cadrul art. 4 alin. (11) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare, sintagma „Ministerul Finanțelor Publice” se înlocuiește cu sintagma „Autoritatea pentru Coordonarea Instrumentelor Structurale”.

Art. 4. — (1) În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Secretariatul General al Guvernului preia de la Ministerul Finanțelor Publice, pe bază de protocol de predare-preluare, numărul de posturi, personalul aferent, cu menținerea veniturilor salariale, prevederile bugetare aferente activității fostei ACIS pe anul 2011, execuția bugetară până la momentul predării-preluării, bunurile mobile aflate în utilizarea personalului, precum și celelalte drepturi și obligații.

(2) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să vireze la bugetul de stat sumele aferente drepturilor prevăzute la art. 38 alin. (1) din Legea bugetului de stat pe anul 2011 nr. 286/2010 pentru personalul din cadrul ACIS care se preia la Secretariatul General al Guvernului, pentru anul 2011.

(3) Cu sumele virate potrivit alin. (2) se majorează veniturile bugetului de stat și cheltuielile de personal ale Secretariatului General al Guvernului, prin diminuarea în mod corespunzător a veniturilor și cheltuielilor Ministerului Finanțelor Publice, aprobate potrivit art. 38 alin. (1) din Legea nr. 286/2010.

Art. 5. — În termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, primul-ministru aprobă, prin decizie, regulamentul de organizare și funcționare a ACIS.

Art. 6. — (1) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă modificările în structura bugetului de stat și în bugetul fondurilor externe nerambursabile pe anul 2011 ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, la propunerea celor 2 ordonatori principali de credite, respectiv secretarul general al Guvernului și ministrul finanțelor publice, pe baza protocolului de predare-preluare.

(2) Modificările în execuția bugetului de stat ce decurg din aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență se efectuează pe baza protocolului de predare-preluare și a instrucțiunilor comunicate de Ministerul Finanțelor Publice ordonatorilor principali de credite.

Art. 7. — Pe data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, un post de secretar de stat din structura aparatului de lucru al Guvernului se transferă, împreună cu finanțarea aferentă, în structura Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului.

Art. 8. — Prin derogare de la prevederile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, și de la dispozițiile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 13/2011, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului se pot aloca, până la sfârșitul anului 2011, prin hotărâre a Guvernului, sume și pentru plata arieratelor.

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Daniela Nicoleta Andreescu

Ministrul educației, cercetării, tineretului și sportului,
Daniel Petru Funeriu

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

Ministrul muncii, familiei și protecției sociale,
Ioan Nelu Botiș

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale

În temeiul:

- art. 6 și art. 7 alin. (1) pct. 5¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 5 alin. (2) și art. 37 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
- art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se constituie Comisia fiscală centrală la nivelul Ministerului Finanțelor Publice, pentru aplicarea unitară a prevederilor:

a) Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;

b) actelor normative care reglementau taxa pe valoarea adăugată, impozitul pe profit, accizele, impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și juridice nerezidente, impozitul pe venit, înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 571/2003;

c) Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și legislației subsecvente acestuia;

d) legislației care intră în sfera de aplicare a Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Comisia fiscală centrală soluționează conflictele de competență apărute între organe fiscale care nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun.

(3) Comisia fiscală centrală are componența prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Documentele aferente lucrărilor Comisiei de proceduri fiscale, arhivate în original de către Direcția generală juridică din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală,

vor fi predate în termen de 30 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului ordin, în baza unui proces-verbal de predare-primire, direcției care asigură secretariatul Comisiei fiscale centrale.

(2) Sesizările adresate Comisiei de proceduri fiscale care intră în sfera de competență a Comisiei fiscale centrale conform art. 1 și nesoluționate până la data abrogării art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vor fi dezbătute în cadrul Comisiei fiscale centrale, după ce în prealabil au fost analizate în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor prevăzute în Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.995/2007 privind constituirea Comisiei de proceduri fiscale, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 183/2010 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 99 din 12 februarie 2010, și Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 1.995/2007 privind constituirea Comisiei de proceduri fiscale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 725 din 26 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 5. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Ialomițianu

București, 15 martie 2011.
Nr. 1.765.

ANEXA Nr. 1

COMPONENȚA Comisiei fiscale centrale

Nr. crt.	Funcția și domeniul	Statutul în Comisia fiscală centrală
1	Secretar de stat cu atribuții în domeniul politicii și legislației fiscale	Președinte — membru
2	Director general al Direcției generale legislație Cod fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice	Vicepreședinte — membru
3	Director general al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice	membru
4	Director al Direcției legislație impozite directe din cadrul Ministerului Finanțelor Publice	membru
5	Director al Direcției de legislație în domeniul TVA din cadrul Ministerului Finanțelor Publice	membru
6	Director al Direcției de legislație în domeniul accizelor din cadrul Ministerului Finanțelor Publice	membru
7	Director al Direcției de politici și legislație în domeniile vamal și nefiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice	membru

Nr. crt.	Funcția și domeniul	Statutul în Comisia fiscală centrală
8	Director al Direcției legislație Cod de procedură fiscală din cadrul Ministerului Finanțelor Publice	membru
9	Director al Direcției generale de metodologii fiscale, îndrumare și asistență a contribuabililor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală	membru
10*	Reprezentant al Asociației Comunelor din România	membru
11*	Reprezentant al Asociației Orașelor din România	membru
12*	Reprezentant al Asociației Municipiilor din România	membru
13*	Reprezentant al Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România	membru
14*	Reprezentant al Ministerului Administrației și Internelor	membru

* Numai în cazul în care se dezbate conflictele de competență privind bugetele locale.

ANEXA Nr. 2

REGULAMENT de organizare și funcționare a Comisiei fiscale centrale

I. Prevederi generale

Art. 1. — Aplicarea unitară a legislației prevăzute la art. 1 din Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.765/2011 privind constituirea și atribuțiile Comisiei fiscale centrale, denumit în continuare *ordin*, precum și soluționarea conflictelor de competență apărute între organe fiscale care nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun se realizează prin intermediul Comisiei fiscale centrale, denumită în continuare *comisie*, structură interdepartamentală care își desfășoară activitatea în cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 2. — Comisia emite decizii pentru:

a) problemele în legătură cu legislația prevăzută la art. 1 din ordin, inclusiv prin coroborarea legislației din domeniu cu legislația conexasă, după caz, pentru care se impune o soluționare unitară, în vederea eliminării interpretărilor diferite în aplicarea legislației;

b) problemele ce privesc conflictele de competență apărute între organe fiscale care nu sunt subordonate unui organ ierarhic comun.

Art. 3. — (1) Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și Agenția Națională de Administrare Fiscală, sub semnătura președintelui acesteia, selectează problematica ce intră în sfera de competență a comisiei și o propun spre dezbateră.

(2) Documentația necesară sesizării comisiei se înaintează de către direcțiile prevăzute la alin. (1) și Agenția Națională de Administrare Fiscală către Secretariatul tehnic din cadrul Direcției de politici și legislație în domeniile vamal și nefiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice.

II. Organizarea ședințelor de lucru ale comisiei

Art. 4. — (1) Comisia funcționează în prezența tuturor membrilor acesteia, care au dreptul la un singur vot. În cazul absenței unuia dintre membri, la lucrările comisiei va participa persoana desemnată în scris de acesta, persoană care provine din structura coordonată de membrul titular, care îi va prelua atribuțiile și dreptul de vot și care nu are calitatea de membru titular.

(2) Comisia este coordonată de președintele acesteia.

(3) În cazul absenței președintelui comisiei, atribuțiile acestuia sunt exercitate de către vicepreședinte. În situația în care atât președintele, cât și vicepreședintele absentează de la lucrările comisiei, președintele va desemna în scris un

președinte de ședință, din rândul membrilor titulari prezenți la ședință.

(4) La lucrările comisiei vor participa în calitate de invitați permanenți, cu rol consultativ, directorul Direcției de legislație și reglementări contabile din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, directorul general al Direcției generale de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, directorul general al Direcției generale coordonare inspecție fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, directorul general al Direcției generale de reglementare a colectării creanțelor bugetare din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală și directorul general al Direcției generale proceduri pentru administrarea veniturilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(5) În funcție de problematica înscrisă pe ordinea de zi, la lucrările comisiei pot fi invitați specialiști din cadrul direcțiilor de specialitate ale Ministerului Finanțelor Publice, din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală sau alte persoane care pot oferi informații relevante pentru soluționarea problematicii care face obiectul analizei.

(6) În cazul în care comisia este sesizată în legătură cu soluționarea unor conflicte de competență ce privesc bugetele locale, Secretariatul tehnic al comisiei va solicita Asociației Comunelor din România, Asociației Orașelor din România, Asociației Municipiilor din România, Uniunii Naționale a Consiliilor Județene din România și Ministerului Administrației și Internelor desemnarea unui reprezentant care să participe la lucrările comisiei, în funcție de problematica înscrisă pe ordinea de zi.

Art. 5. — (1) Comisia se întrunește ori de câte ori este nevoie, în condițiile prevăzute la art. 4.

(2) Modalitatea de vot în cadrul comisiei este votul deschis.

(3) Comisia analizează notele de prezentare, precum și documentația aferentă și adoptă, prin decizii, soluții unitare de aplicare a prevederilor legale sau, după caz, respinge soluțiile propuse. Oricare dintre membrii comisiei își poate motiva, în scris, votul exprimat.

(4) Prevederile alin. (3) sunt aplicabile și deciziilor de soluționare a conflictelor de competență.

(5) Deciziile se adoptă dacă cel puțin jumătate plus unu dintre membrii comisiei votează pentru soluția propusă.

(6) În caz de paritate de voturi, votul președintelui comisiei este decisiv.

(7) Deciziile prevăzute la alin. (3) se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(8) Deciziile prevăzute la alin. (4) se comunică organelor fiscale aflate în conflict, precum și contribuabilului, dacă este cazul, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(9) În situația în care comisia, în urma analizei punctelor supuse dezbaterii, constată că problematica nu se încadrează în dispozițiile art. 2, poate lua următoarele măsuri:

a) emiterea unei decizii prin care se soluționează anumite probleme punctuale aflate în competența mai multor direcții de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice. De asemenea, comisia emite decizii în situația în care Agenția Națională de Administrare Fiscală prezintă opinii divergente cu privire la interpretarea legislației fiscale față de opiniile direcțiilor de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice;

b) restituirea problematicii cu care a fost investită, atunci când constată că aceasta intră în competența exclusivă a unei direcții de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau al Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(10) Deciziile emise potrivit alin. (8) și alin. (9) lit. a) nu se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice și nu se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, fiind însă obligatorii pentru structurile din subordinea Ministerului Finanțelor Publice.

Art. 6. — În cadrul Direcției de politici și legislație în domeniile vamal și nefiscal se organizează la nivel de compartiment Secretariatul tehnic al comisiei.

Art. 7. — (1) Secretariatul tehnic al comisiei va ține un registru în care se vor înregistra cronologic toate solicitările de înscriere pe ordinea de zi a comisiei a problematicilor propuse de direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice sau de către Agenția Națională de Administrare Fiscală.

(2) La solicitarea direcțiilor de specialitate care au propus spre dezbateri o anumită tematică, Secretariatul tehnic al comisiei va proceda la retragerea acesteia de pe ordinea de zi, fără nicio altă formalitate.

(3) În situația în care Secretariatul tehnic al comisiei, în urma verificării documentației, constată nerespectarea procedurii de sesizare cu privire la competența sesizării și/sau existența opiniilor divergente, va restitui documentația direcției de specialitate care a propus înscrierea problematicii pe ordinea de zi a comisiei, cu solicitarea refacerii acesteia și a retransmiterii ulterioare, după caz.

(4) După înregistrarea solicitărilor, Secretariatul tehnic al comisiei întocmește pentru fiecare problematică propusă o notă de prezentare, care are la bază notele de fundamentare elaborate de direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și din cadrul aparatului central al Agenției Naționale de Administrare Fiscală care au sesizat comisia.

(5) Nota de prezentare trebuie să conțină cel puțin următoarele elemente, fără a se limita la acestea:

a) fundamentarea în fapt și în drept a problematicii cu care este sesizată comisia;

b) prezentarea opiniilor divergente care au determinat sesizarea comisiei;

c) soluțiile propuse de direcțiile de specialitate aflate în divergență;

d) mențiuni cu privire la jurisprudența relevantă referitoare la problematica în discuție, după caz.

(6) Pe baza propunerilor primite se întocmește ordinea de zi. Înscrierea punctelor pe ordinea de zi se face în funcție de vechimea solicitărilor sau, după caz, în funcție de importanța problematicii.

(7) Ordinea de zi a comisiei, la care se anexează notele de prezentare, se înaintează de către Secretariatul tehnic al comisiei președintelui și se supune aprobării acestuia.

(8) Comisia dezbate punctele aflate pe ordinea de zi, cu respectarea succesiunii prevăzute la alin. (6) teza a doua. Prin excepție, membrii comisiei pot vota, în condițiile art. 5 alin. (2), dezbateri anumitor puncte înscrise pe ordinea de zi cu prioritate.

(9) Separat de registrul prevăzut la alin. (1), Secretariatul tehnic al comisiei va ține și un registru pentru deciziile comisiei, în care se vor consemna:

a) data ședinței;

b) participanții (nominal);

c) ordinea de zi;

d) modul de votare a deciziei, fără nominalizarea votului exprimat de fiecare membru al comisiei;

e) numărul atribuit deciziei.

(10) Cu cel puțin 3 zile înaintea ședinței, Secretariatul tehnic al comisiei distribuie membrilor comisiei și invitaților notele de prezentare a problematicilor supuse dezbaterii.

(11) Procesul-verbal al ședinței comisiei se redactează prin grija Secretariatului tehnic al acesteia, consemnându-se îndeplinirea formalităților de convocare, data și locul ședinței, dezbaterile în rezumat, precum și hotărârile luate, urmând a fi semnat de către toți membrii comisiei sau de persoanele desemnate ca înlocuitori ai acestora, participanți/participante la dezbateri.

(12) În termen de maximum 10 zile lucrătoare de la data ședinței, Secretariatul tehnic al comisiei, pe baza hotărârilor consemnate în procesul-verbal, elaborează proiectul deciziei, pe care îl înaintează în vederea semnării membrilor comisiei participanți la dezbateri.

(13) În cazul reprezentanților prevăzuți la art. 4 alin. (6), însușirea procesului-verbal și a deciziei se poate face și prin corespondență.

(14) Secretariatul tehnic al comisiei elaborează proiectul ordinului pentru aprobarea deciziei comisiei, pe care îl înaintează spre aprobare ministrului finanțelor publice, sub semnătura președintelui comisiei și cu avizul favorabil al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice. Ordinul se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(15) Deciziile prin care se soluționează conflictele de competență se semnează de președintele comisiei.

Art. 8. — (1) Deciziile de aplicare unitară ale comisiei nu au impact asupra actelor administrative fiscale rămase definitive și irevocabile în sistemul căilor de atac și nu au valoare de date suplimentare în sensul art. 105 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Soluțiile unitare adoptate prin decizii ale comisiei și aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice sunt aplicabile de la data intrării în vigoare a actului normativ avut în vedere la soluționarea fiecărei spețe.

MINISTERUL CULTURII ȘI PATRIMONIULUI NAȚIONAL

ORDIN**pentru aprobarea Criteriilor privind aplicarea prevederilor cap. VI lit. B din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**

Având în vedere dispozițiile cap. VI lit. B din anexa nr. IV din Legea nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice,

în temeiul prevederilor art. 11 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 90/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Culturii și Patrimoniului Național, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul culturii și patrimoniului național emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Criteriile privind aplicarea prevederilor cap. VI lit. B din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin, Ordinul ministrului culturii și patrimoniului național nr. 2.089/2010 pentru aprobarea Condițiilor, criteriilor și procedurii de aplicare a prevederilor pct. VII lit. B din anexa nr. II/4.7 la Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 25 martie 2010, se abrogă.

Ministrul culturii și patrimoniului național,
Kelemen Hunor

București, 9 martie 2011.
Nr. 2.132.

ANEXĂ**CRITERII****privind aplicarea prevederilor cap. VI lit. B din anexa nr. IV la Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice**

Art. 1. — (1) Persoanele încadrate în unitățile de cultură, care au rezultate valoroase în activitatea artistică, pot ocupa în mod excepțional funcții de specialitate, fără a avea studiile necesare postului, cu aprobarea nominală a ministrului culturii și patrimoniului național, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele criterii:

1. să fie încadrate cu contract individual de muncă;
2. să aibă o vechime de cel puțin 6 luni în cadrul instituției;
3. ponderea rezultatelor valoroase trebuie să reprezinte cel puțin o treime din totalul rezultatelor obținute.

(2) Dovada privind ponderea rezultatelor valoroase în totalul rezultatelor obținute se va face prin completarea următoarelor formulare:

a) Rezultate obținute în perioada de la încadrarea în instituție până la întocmirea solicitării

Nr. crt.	Perioada	Rezultatele obținute	Scurtă descriere

b) Rezultate valoroase obținute în perioada de la încadrarea în instituție până la întocmirea solicitării

Nr. crt.	Perioada	Rezultatele valoroase obținute	Scurtă descriere	Impactul rezultatelor asupra activității/imaginii instituției

Art. 2. — Demararea procedurii aprobării nominale prevăzute la art. 1 alin. (1) se face la solicitarea instituției, pe baza unui dosar care va cuprinde următoarele documente:

- a) solicitarea din partea instituției;
- b) copia actului de identitate a persoanei pentru care se solicită aprobarea nominală;
- c) copia contractului individual de muncă;
- d) formularele prevăzute la art. 1 alin. (2);
- e) cel puțin o recomandare scrisă, cu referire la activitatea desfășurată.

Art. 3. — Solicitarea prevăzută la art. 2 lit. a) trebuie să conțină următoarele informații:

- a) denumirea instituției publice de cultură;
- b) datele de identificare ale persoanei juridice;

1. sediul social;
 2. adresa de corespondență;
 3. codul fiscal;
 4. telefon/fax;
 5. e-mail/adresa web;
 6. reprezentantul legal al persoanei juridice;
- c) datele persoanei pentru care se solicită aprobarea nominală:

1. numele și prenumele;
2. funcția ocupată în prezent, cu specificarea gradului sau treptei, după caz, precum și a gradației corespunzătoare;
3. vechimea în domeniu;
4. vechimea în instituție.

Art. 4. — (1) Documentația prevăzută la art. 2 lit. a) și d) va fi certificată prin semnătură de către reprezentantul legal al instituției.

(2) Documentația prevăzută la art. 2 lit. b) și c) va fi certificată, pentru conformitatea cu originalul, de către persoana abilitată din cadrul compartimentului resurse umane al instituției solicitante.

Art. 5. — (1) Dosarul prevăzută la art. 2 se va depune la Registratura Ministerului Culturii și Patrimoniului Național de unde va fi transmis compartimentului de specialitate.

(2) În cazul în care documentația transmisă nu este concludentă sau este incompletă, compartimentul de specialitate poate solicita instituției informații sau documente suplimentare, cu indicarea termenului de depunere a acestora.

(3) În urma analizării documentelor, compartimentul de specialitate va întocmi un referat prin care va propune aprobarea sau respingerea solicitării, după caz.

(4) Referatul prin care se propune aprobarea solicitării va însoți proiectul de ordin pe circuitul avizării, la compartimentul juridic, compartimentul resurse umane, secretar general, respectiv subsecretar de stat sau secretar de stat coordonator al domeniului respectiv, după caz.

(5) După parcurgerea circuitului prevăzută la alin. (4), referatul prin care se propune aprobarea solicitării însoțit de proiectul de ordin, respectiv referatul prin care se propune respingerea solicitării se transmit la cabinetul ministrului, în vederea aprobării.

Art. 6. — Compartimentul de specialitate va comunica instituției solicitante ordinul privind aprobarea nominală sau înștiințarea cu privire la respingerea solicitării aprobării nominale, după caz.

Art. 7. — Evidența ordinelor privind aprobările nominale, precum și a înștiințărilor/referatelor de respingere a acestora se realizează de către compartimentul de specialitate care a elaborat referatul din cadrul Ministerului Culturii și Patrimoniului Național.

Art. 8. — (1) Aprobarea nominală obținută potrivit dispozițiilor prezentei proceduri este acordată pe durata valabilității contractului individual de muncă, în condițiile respectării criteriilor stabilite mai sus.

(2) În cazul în care persoana pentru care s-a obținut aprobarea nominală nu mai îndeplinește criteriile prevăzute la art. 1, instituția solicitantă suspendă aplicarea ordinului prevăzută la art. 6, ordinul privind aprobarea nominală încetându-și efectele juridice.

★

RECTIFICĂRI

În anexa la Ordinul președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Energiei nr. 2/2011 privind aprobarea nivelului stocului minim de gaze naturale aferent titularilor licențelor de furnizare și nivelului stocului de gaze naturale aferent Societății Naționale de Transport Gaze Naturale „Transgaz” — S.A., pentru ciclul de înmagazinare 2011—2012, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 68 din 26 ianuarie 2011, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la nr. crt. 24, coloana „Furnizor”, în loc de: „Societatea Comercială E.ON Gaz România — S.A.” se va citi: „Societatea Comercială E.ON Energie România — S.A.”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

